

Necredința

David

Necredința...

Mai simt prin amintirile trecute ieri,
Parfumul necredinței-nșelător.
Un iz ciudat de putregai pe trandafiri
Îmi cerne-n nări parfumul ei cel trădător...

Și spinii ei îmi storc din suflet totul.
Mă zgârie 'n-nadins tumultul lor...
Vampiri grijilor stau pregătiți cu botul
Să-mi soarbă mintea până simt că mor...

Când văd că zac pierdut în neputință,
atuncea necredința și mai tare...
Mă-mbată-n putregai mirositor,
Și trandafirii ei își scutură petale...

M-a omorât pentru o vreme scurtă
otrava ei cu iz ucigător...
Și când mă scol, din ochi încep să plângă
Blestemul amintirilor ce dor...

Pe paie stau sorbind din cupa morții.
Înghițituri încete cu fiori...
Așa se-ntâmplă-n necredința vieții.
Te-mbată-ncet...încet, până ce mori...